

Zájezd do Skotska

Ve čtvrtek 26. září těsně před půlnocí jsme vyjžděli na výlet do Skotska. Čekala nás desetihodinová cesta autobusem do města Naarden v Nizozemsku. Jízda probíhala dobře, skoro celou jsme ji prospali, ale i přes opravdu zajímavé pozice nás stejně bolelo celé tělo - záda se cítila o dvacet let starší, nohy byly jako ze dřeva a zadek jsme už ani necítili. I přes tyto menší nepříjemnosti jsme v pátek dopoledne dojeli do Naardenu, kde jsme měli rozchod a samozřejmě jsme museli jít do místní kavárny. Potom jsme jeli do přístavu, abychom se mohli nalodit na trajekt. Na cestu jsme se všichni těšili, ale to jsme ještě nevěděli, co nás čeká. Bohužel jsme schytali špatné počasí a cesta byla jako sedmnáctihodinová jízda na horské dráze. Skoro všem nám bylo špatně, ale nakonec jsme to zvládli. Po vyloďení jsme opět naskočili do autobusu, který pro nás byl jako domov na devět dní. Jeli jsme směrem na sever do hostitelských rodin a po cestě jsme se zastavili na Housesteads a Melrose Abbey. Večer si nás přebralý rodiny na meeting pointech. V naší rodině jsme byli ve dvou a měli jsme malý, ale útulný pokojíček. Další den jsme navštívili Scone Palace, Wallace Monument a město Stirling, kde začal nákup suvenýrů. Pátý den jsme strávili ve městě Edinburgh, kde jsme se společně šli podívat na královský hrad a poté jsme měli rozchod na 8 hodin. Byla nutnost navštívit místní McDonald's pro porovnání s naším a také proběhlo další kolo nákupu suvenýrů. Večer jsme se opět vrátili do rodin na poslední noc. Na šestý den bylo naplánováno Fort William a Loch Ness. Opravdu jsme se snažili najít lochnesskou příšeru, ale bohužel se nám to nepodařilo. Noc jsme strávili v hostelu. Sedmý den byl za mě nejlepší, protože jsme jeli na ostrov Skye, kde jsme šli na vyhlídku. Sice jsme na výšlap měli jen dvě hodiny, ale i tak jsme to

stihli, nafotili jsme nádherné fotky a hezky jsme si popovídali s panem učitelem Míkou. Pak jsme jeli do hotelu, kde měli velmi pohodlné postele. Předposlední den začal a vyjeli jsme na cestu. Navštívili jsme Falkirk Wheel a Alnwick Castle, na kterém se natáčel Harry Potter. Jelikož moje nejlepší kamarádka je velikým fanouškem Harryho Pottera, tak proběhl obrovský nákup suvenýrů s cílem utratit poslední zbývající libry, což se mi povedlo. Spokojeně jsme nastoupili do autobusu a jeli jsme už do přístavu. S obavami z cesty jsme se nalodili, i se všemi zavazadly, a vypluli jsme. Naštěstí zpáteční cesta proběhla hladce. Na moři ani vlna, skvělá večeře s paní učitelkou Blažkovou a klidná noc, kterou jsem přežila i bez mobilu, jelikož zůstal v autobuse. Ráno jsme dopluli a naposledy se přesunuli do našeho oblíbeného autobusu. Opět nás čekala desetihodinová jízda. Bylo to dlouhé, ale zpříjemnili jsme si to narozeninovou písničkou pro pana průvodce, filmem od pánů řidičů a samozřejmě hodně spaním. Kolem jedenácté hodiny večer už nás vítali rodiče před školou. I když bych tam zůstala klidně o pár dní déle, tak bylo po všem a my se museli rozloučit s novými lidmi, které jsme díky tomuto zájezdu poznali, ale i se starými přáteli. Jsem moc ráda, že jsem měla možnost jet na tento skvělý zájezd, poznat nová místa a udělat si mnoho nových přátel. Moc se mi to líbilo a příští rok bych jela určitě znovu, ať už se pojede kamkoliv.

Kateřina Kuncová, 2.ZL